

Shadoni boszorkányság

„Óvakodjatok a Gonosztól, mert nem tudhatjátok kiben lakozik! Csak úgy óvhatjátok meg lelketeket, ha hiszitek Domvikot, az Egyetlent, ha minden erőttökkel őt szolgáljátok. A mi feladatunk az, hogy megvessük lábunkat hitünk földjén és harcoljunk a Sátán és a gonosz erők praktikái ellen. Jól jegyezzétek meg! A mágia, mely nem Domviktól ered, bűnös; a Gonosz adja azt híveinek, hogy eltévelyítsen általa a helyes útról, s hogy elpusztítson minket. Nem más az, mint a szent erő megcsúfolása, torz utánzata az Egyetlen hatalmának. Figyelmezzetek rám! Mindenki, aki nem Domvikot szolgálja, a Gonosz elátkozott erejét növeli, még ha jószágosnak is gondolja magát. Szegény eltévelyedettek! Azt hiszitek, csupán azért, mert jónak nevezitek hamis isteneiteket, megmenekülhettek a kárhozattól?! Minden, amiben hisztek, csak káprázat; torz istenkép, vagy magának a Gonosznak alkotása! Domvik az Egyetlen, igaz Isten, aki biztonsággal vezérli lelketek hajóját az élet csábításoktól zátonyos tengerén... És Óvakodjatok mindenekelőtt azoktól az asszonyszemélyektől, kik mézes beszédekkel és csábító mosolyukkal megtévesztenek benneteket! Ellenetek törnek, hogy hamis szavaikkal, ártó varázslataikkal megszerezzék halhatatlan lelketeket. Hangjuk hazug, csábít és öl; a boszorkányok a Sátán szolgálói, nyomorult bűnösök... és ti is azok vagytok, ha kételkedtek

bűnösségükben. Ártalmasak a varázstudók is, kiknek varázshatalma nem Domviktól ered. Démoni erejüket csak pusztításra használják; termőföldjeinket sivárrá változtatják, folyóinkat kiszáradtják. Feldúlják temetőink földjét, hogy szeretteink testét eretnek szertartásaikon megszenteltetésük, vérüket mocskos, bűzös folyadékaikba keverjék, ezzel hosszabbítva saját hitvány életüket. Minden cselekedetükben Domvik ellen törnek, az Ő művét próbálják rombolni. Boszorkányok, boszorkánymesterek, varázslók és idegen papok - egyforma mind! Csak egyet akarnak: elzülleszteni a Domvik által alkotott világot. Nem tudhatjuk, ki állt be a Démonok seregébe. Orcájukat elrejtik az igaz áhitat álarca mögé, így tévesztve meg áldozataikat. Bizony mondom néktek: higgyétek Domvikot! Csak erős hitetek az, mely kimenthet titeket a Gonosz karmai közül!”

(Idézet cardinalis Anghiari inkvizitor shadleki beszédéből)

Nem telik el úgy nap a Shadon Birodalomban, hogy ne végeznének ki valakit boszorkányság vádjával. Minden műveltsége, kultúrája és kifinomultsága ellenére a Birodalom megszállottként üldözi a varázstudókat. Az eretnekek kézre kerítésére a Tela-Bierrában székelő Harmadik Arc Inkvizíciós Liga hivatott. Nevük Domvik harmadik

arcára utal, az Eretnekek Ostorára. Hatalmuk azonban nem terjed ki egyformán minden tartományra.

Hálózatuk a Birodalom szívében, Shadon tartományban a legerőteljesebb, itt minden városban, faluban akad megbízottuk, aki ügyel rá, hogy ne férközhesen farkas a bárányok közé. Majd' mindenki a Liga ügynöke vagy besúgója; az idegeneket gyanakvó szempárok kísérik útjukon. A Liga módszerei szigorúak, de nem kegyetlenek, tagjai tudós papok, akik a papi mágia minden fortélyát ismerik. Ha mégis nehézségeik támadnának egy-egy boszorkánnyal, azt egyszerűen elküldik Tela-Bierrába, ahol maga a Főinkvizítor vagy nagytudású megbízottai hallgatják ki a bűnöst. Shadonban vallási téren is szigorú rend uralkodik, a bírák megvesztegethetetlenek, s bár a legkisebb gyanú is elég, hogy a Liga mozgásba lendüljön, magához az ítélethez már cáfolhatatlan bizonyíték kell.

Shadlekben a rend már meglazult, és bár a látszatra mindenki gondosan ügyel, az érintettek tudják, hogy egy tömött erszény bizony megváltoztathatja az ítéletet. A várost uraló három, s a tartományt kézben tartó öt nemesi-klán befolyása az Egyház helyi szervezetében is jelentős. Ameddig egy „ügy” nem nő túl a tartomány keretein, pénzzel és kapcsolatokkal következmények nélkül elboronálható. Természetesen a versengő klánok gyakorta használják fel egymás ellen a Ligát. Bármekkora is azonban a szabadosság a tartományban a mágikus tanokat illetően, a túlzott kihágások kiváltják a Liga ellenlépéseit.

Ronella a kereskedők városa, s ez rányomja bélyegét az itteni boszorkányüldözésre is. Errefelé gyakori a tehetős vádlott, ámde igen ritkán találhatik bűnösnek. A vetélytársaikat bevádoló kereskedőcsaládok gyakorta állítanak ki hamis tanúkat és készítenek hamis bizonyítékokat. Éppen ezért a Liga tevékenysége a tartományban sokkal inkább az ártatlanok felmentésében nyilvánul meg, semmint a boszorkányok felkutatásában.

A Felföld mindig különbözött a Birodalom többi részétől. A Shadoni Tenger partvidékén az egymással hadakozó, marakodó kiskirályokat a Fejedelem gyakorta nem képes megfékezni, az eldugott falvakba nem ér el az Inkvizíciós Liga keze. Az egymást váltó rablólovagok a legkülönbözőbb módokon viszonyulnak a boszorkánysághoz: akad renegát, aki maga is támogatja a varázstudókat, saját

hatalmát akarván erősíteni; van aki vallási megszállottként irtja őket, és akad olyan is, aki ügyet sem vet rájuk. A viszálykodó nemesurak gyakran a Ligát is megkísérlik bevonni harcaikba: feljelentik egymást, vagy elfogatják az ellenfél embereit és önkényesen, koholt vádak alapján máglyára vetik őket. A felföldi módszerek jóval keményebbek, mint a Shadoniak; bevett szokás a kínzás és a meghurcoltatás. Gyakorta mondják, kár a papok varázserejével bajlódni, mikor egy tüzes fogó hamarabb megszerzi a kívánt információt. Jellegzetes felföldi nemesúr a vallási fanatikus Carma de Vio, ki művészetnek tekinti a kínzást, olyannyira, hogy könyvet is írt róla. A kínzattatás nemes művészete, miként az a mestereknél szokás címmel. Művében részletes alapossgal írja le a szokásos kínzási módszereket, az égetéstől a létráig és a hüvelykszorítóig, legvégül pedig felsorol néhány egészen különleges tortúrát is. A Liga természetesen nem helyesli de Vio gróf és a hozzá hasonlók nézeteit, ámde ritkán avatkozhat be a keményfejű felföldiek bolondságaiba.

A partvidéktől távolabb eső „vadfelföldön” az Egyház vajmi kevés befolyással rendelkezik. Az átkok és babonaságok sújtotta vidékre épeszű ember, a helyi lakosságon kívül, be nem teszi a lábát. Itt nem számít eretnekségnek a mágia ismerete, sőt, olykor a túlélés egyetlen biztosítéka - a hittérítőket, akik balgán mást prédikálnak, többnyire sietve agyonverik, mielőtt még bárki fejét telebeszelnék ostoba tanácsaikkal.

A Felföldnél már csak Corma-dinán veszesebb a helyzet. A szigetcsoport általában megközelíthetetlen, lakói egyszerű, bár meglehetősen barbár népek. Ha jég veri el a termést, szökőár borítja be a partokat, Corma-dina lakói az ördög praktikáit látják a dologban, bűnbakot keresnek és találnak is: a boszorkányok személyében. Természetesen ezeken a barbár szigeteken ritkák az igazi boszorkányok, inkább csak vajakosok és szegény parasztasszonyok akadnak - ez azonban senkit nem zavar; csak az a fontos, hogy az unalmas hétköznapiakat kiszíneze a látványos máglyaláng. Persze, a gyanús nőszemélyekről be is kell bizonyítani, hogy bűnösök. Erre való

a tűzpróba, a vízpróba és más hasonlóan bölcs - a Liga által egyébként tiltott - megoldások. Ha a vádlott összekötözött kézzel elmerül a vízben, akkor ártatlan volt, ám ha fennmarad, akkor bűnös, mert a Sátán szolgálai könnyűek. Ha megégeti a tűz a kezét, bűnös, mert Domvik megvédi az ártatlanokat. (Mindebből következik, hogy jobban kedvelik a tűzpróbát, hiszen a vízben többnyire elmerülnek az „ártatlanok”, ebben pedig nem sok érdekesség akad.) Corma-dinán tehát időről időre fellángolnak a máglyák; egy-egy véresebb időszakban majdhogynem falvak pusztulnak ki, máskor meg évtizedekig semmi sem történik.

Mindeme üldöztetések ellenére varázstudók Shadonban is akadnak, nem is kis számmal. Azon papoknak és szellemileg megbízható bölcseknek, akik elérik a Canus, az Ezüstfehér vallási fokozatot, lehetőségük nyílik a varázslói mágia tanulmányozására és tanulására. Az Egyetlen országa így védekezik a világ más tájain fellelhető folyamat ellen, miszerint a mágia nyújtotta hatalom könnyen a Gonosz oldalára taszítja a szellemileg éretlen beavatottat. Kétségtelen, hogy ez a filozófia az egykori Godoni Birodalom hagyatéka, ahol a mágia oktatása szorosan összekapcsolódott a szellemi tökéletességre való neveléssel.

A fent említett viszonyok alaposan megnehezítik a Shadonba tévedő külvilági, vagy kívülálló (a mágiát jogosítatlanul ismerő) varázslók helyzetét, hiszen akadnak, akik megérik Zónájukat. A népesebb városokban - amilyen Shadon, Berrana-roda, Tirre, Cadare, Eracale - a varázstudó inkvizítorok többfelé is elrejtik Zóna Varázsjelüket, így rögtön észlelik ha más, ismeretlen Zóna kerül azok közelébe. Ily módon a külhoni avagy jogosítatlan varázslókkal szemben a Liga rendkívüli hatékonysággal működik. A fogságba ejtett vádlottat gondos alaposággal vizsgálják meg, leginkább lelki, szellemi érettségére kíváncsian. Az olyan varázshasználót, akit többször elcsábítottak már a feketemágia nyújtotta előnyök (Kisajtolás,

Léleklopás...stb.), tévedhetetlenül felismerik és kíméletlenül kivégzik. Akik megfelelnek a magas szociális erkölcsi követelményeknek, kiutasítatnak a Birodalomból - erős kísérettel, de bántatlanul távozhatnak.

A Boszorkánymesterek helyzete talán a legkevésbé irigylésre méltó. Mivel az Inkvizíciós Liga szakemberei töviről-hegyire ismerik mágiájuk minden fortélyát, a varázslatok hatásáról és mellékhatásáról rögvest felismerik a boszorkánymester jelenlétét. Ettől fogva - fáradságot és költséget nem kímélve - vadásznak rá, s ha személyazonossága bebizonyosodott, kérdés nélkül kivégzik - általában máglyán.

Mint az eddigiekből is kiviláglott, az Inkvizíciós Liga emberei kíméletlenek, de igazságosak; munkájukat magas szociális tevékenységnek érzik, mely nélkülözhetetlen a sok millió hétköznapi ember lelkének megóvása érdekében. Paptársaikhoz képest számtalan különleges képességgel rendelkeznek, mely segítségükre van a Gonosz szolgálójának felkutatásában és leleplezésében. Elsősorban is alaposan ismerik a mágia minden formájának megnyilvánulásait, s magas vallási fokozaton a varázslói mágiát gyakorolhatják is. Kétszeres hatékonysággal (Erősséggel) alkalmazzák a papi mágia azon varázslatait, mellyel mások jellemét, lelki tisztaságát fűrészszethetik ki. Képesek ezen túl a Kyr-metódus Asztrál Szem és Auraérzékelés diszciplínájának használatára is, valamint érintésre megismerik a leplezetlen mágiát.

Az Inkvizítorok Titkos Társasága, más néven a Titkos Inkvizíció a Domvik Egyház bonyolult és szerteágazó hierarchiájában többször is felbukkanó, majd ismét nyomtalanul eltűnő szál. Valójában ott áll minden nagy horderejű döntés háttérében, sűrű eminenciásként irányítja a hatalmas Egyház szervezeti működését. Tagjai a kívülállók számára az egyházi hierarchia különböző szintjein álló tisztviselők csupán - a Titkos Inkvizícióhoz való tartozásukat szigorúan titokban tartják. Kivételesen művelt, kiemelkedően tehetséges emberek, kikre a szervezet általában már ifjúkorukban felfigyel. Vallási (teológiai) fokozatuk egyöntetűen magas: Albus, Candidatus vagy Canus. Két nevet használnak, kettős életet élnek; két személyiségük összetartozását a legkritikább esetben leplezik le. Egyik életük gyakorta egy nem sokra becsült, vagy csekély hatalommal rendelkező papé, míg másik

énjük legendás, óriási befolyással rendelkező Titkos Inkvizítor.

Az Inkvizítorok Titkos Társasága az Egyház helyes mederben tartását, a visszaélések és kihágások megakadályozását tartja egyik feladatának. Érdekes, bár szükségszerű, hogy leggyakrabban az Inkvizíciós Ligát kényszerül kérdőre vonni, elejét véve az igazságtalanságokhoz vezető felesleges túlbuzgóságnak. Hasonlóan kemény kézzel bánik el a Gonosz, a Káosz szolgálatába álló papokkal és más egyházi személyiségekkel is.

Ezzel máris elérkeztünk a Titkos Inkvizíció másik, legfontosabb feladatához: a Gonosz elleni küzdelemhez. A titokzatos szervezet tagjai súlyos titkok ismerői, olyan titkokéi, melyek megzavarnák az egyszerű emberek, de még a kevésbé megtisztult papok elméjét is. Tudói a titoknak, hogy Domvik hite, a szertartások, tanítások, példázatok és szentekről szóló históriák valójában nem, vagy egészen másként estek meg, s hogy az egész misztérium nem más, mint gondosan felépített emberi alkotás. Olyan jótékony hazugság, mely segíti az egyszerű embereket szellemi tisztaságuk megőrzésében, nem zavarja össze a fejüket a teljes igazság számukra követhetetlen bonyolultságával. Hiszen az emberi természet elzárkózik az elől, amit nem ért - Isten valós lényét megérteni pedig kevés elme képes -, miáltal letévedne az útról és martalékává lenne a Káosznak és teremtményeinek, a Démonoknak.

A titkos tanítás szerint az Egyetlen nem más, mint az Univerzumot összetartó erő, mely küzd a Káosz erői, a Gonoszság és a Démonok ellen, s melynek a más vallások által hitt istenek csak egy-egy részét képezik. Nem cáfolja ezen istenek létezését, pusztán kimondja, hogy ők nem maga az Egész, csak annak egy-egy része - éppúgy, ahogyan az angyalok sem egyenlőek istennel. Az ember - aki gyarló, s a tőle ennyire távoli, egyetemes hatalmat képtelen átfogni a tudatával - az említett istenszilánkokban hisz. A Domvik hit se nem több, se nem kevesebb más vallásoknál, abban különbözik tőlük, hogy nem egy létező isten-szilánk alakja köré kovácsolták, hanem tudatosan megtervezték. Aszerint alkották meg, hogy a lehető legtöbb esélyt biztosítsa a léleknek a Lélekvándorlásban való helyes előrehaladáshoz. Domvik tehát abban a formában, miként az emberek tisztelik, nem létezik, mert ő maga az Egyetlen, a mindennek felett álló

Egész. Ezt a súlyos titkot természetesen kizárólag a társaság belső tagjai ismerik, még kívülálló papok előtt is titokban tartják, bármily magasan is álljon az illető a ranglétrán; hiszen ha kitudódna, széthullana a vallás, és millió tanácstalan lélek válhatna a Démonok könnyű prédájává.

Az Inkvizítorok titkos társasága titokban küzd a Gonosz és a Démonok ellen. Az általa megalkotott közismert szertartások, szent gyülekezetek is azt a célt szolgálják, hogy távol tartsák az egyszerű emberektől a Démonokat. A megelőzésen felül természetesen rendelkezik a fertőzés eltávolítására alkalmas erővel is: varázslókkal, fejevadászokkal - ám ez már egy másik cikk témája...

Nyelvbéklyó

Típus: mentál

Mana pont: 8

Erősség: 20

Varázslás ideje: 5 szegmens

Időtartam: lásd a leírást

Hatótáv: 20 láb

Mágiaellenállás: mentál

Ezt a varázslatot boszorkányok és boszorkánymesterek egyaránt használhatják, de mivel Shadonban dolgozták ki - a kíméletlen üldöztetés ellenére, rejtett szövetségekben élő varázshasználók, hogy titkaikat nagyobb biztonságban tudhassák - és másutt nem terjedt el, Játékos Karakter csak akkor tanulhatja, ha ezt élettörténete indokolja (vagy, ha valamiképpen megszerzi magának). A béklyó egy szóra, kifejezésre vagy névre alkalmazható, megköti a varázslat alanyának nyelvét, így az nem képes kimondani az érintett szót. Nem csak kimondani nem tudja, gondolataiban sem képes megfogni azt, leírására is képtelen. Többszöri alkalmazásával egész szótár béklyózható le egyazon alany tudatában. Amennyiben az áldozat beleegyezik, a varázslat időtartama maradandó, csak a béklyót kötő tudja feloldani; ha a varázslat az áldozat akarata ellenére történik, időtartama egy hét. Erőssége további egy Mana-pontért öttel növelhető.

1994.09.

Szerző: Szabó Kata és Nyulászi Zsolt

Forrás: Rúna magazin I.évf./8.szám

Szerkesztette: Magyar Gergely

